

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretiuu abonamentului:	Pretiuu insertiuniloru:	Correspondintiele sè se adreseze la Redac- tiunea dela
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	„BISERIC'A si SCÓL'A“ Èr banii de prenumeratiune la TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.
„ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „		
Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci		
„ „ „ „ „ j. a. 7 franci		

Nr. 940.

IOANU

din indurarea lui Dumnedieu episcopu diecesanu alu Aradului, Oradii-mari, Ienopolei, Halmagiului, precum si alu partioru adhesate din Banatulu-Temisianu.

*Iubitului cleru si poporu din dieces'a Aradului:
Daru si indurare dela Dumnedieu Tatalu si Domnulu nostru Isusu Christosu.*

„Christos s'a sculat din morti facendu-se inceputura celoru adormiti.“ Cor. 15, 20.

Dintre tóte evenimentele séu intemplantintele din viéti'a Domnului si Mantuitoriuu nostru Isus Christos, nici unulu, nu e atât de mare si minunatu ca invierea sa cea de a 3-a dí din morti, pre care o serbàm adî, iubitiloru mei fii suffestesti!

Acest'a este celu mai mare evenimentu, cea mai mare minune, dar totodata si cea mai puternica dovada cà Isus Christos n'a fost numai om ci si Dumnedieu adeverat, si cá si invetiaturile sale n'au fost omenesci ci dumnedieesci, de aceea — precum díseiu, — invierea Domnului este celu mai mare dintre tóte evenimentele, minunea cea mai mare din tóte minunile, si tot pentru aceea si aceste serbatori cari in tot anulu ni amintescu si ni infacisiéza acea minune mare, suntu cele mai mari serbatori ale nóstre, si s. m. bisericu cu dreptu cuventu numeste díu'a de adî „serbátórea serbatoriloru, èr s. scriptura: díu'a pre care a facut'o Domnul se ne bucuramu si se ne veselimu intrens'a:“

Este mare cu adevratu si intemplantentulu nascerii, si prin urmare mari sunt si serbatorile nascerii Domnului, càci de nu ar fi venit Domnul pre pamentu, n'ar fi morit si n'ar fi inviat din morti, dar apoi, tóta acea marire o primesce nasceru dela evenimentulu invierii, càci daca n'ar fi inviat Domnul din morti cu marire cá unu Dum-

nedieu, si daca n'ar fi calcat cu mórtea pre morte, daruindu viétiu si celoru din mormenturi, cine ar fi crediutu in Dumnedieirea Lui? cine ar fi crediut ca invetiaturile sunt dumnedieesci? atunci precum díce s. Apostol Pavel catra Corinteni I. 15—17, daca n'ar fi inviat Christos, tóta credinti'a nóstra ar fi zadarnica, ar fi nimica, si viéti'a nóstra fara de nici o sperantia (nađejde.)

Precum vedeti dar iubitiloru, invierea Domnului este evenimentulu cel mai mare carele dà adevera'i'a insemnate tuturor celorlalte evenimente, invierea Domnului este izvorulu tuturor daruriloru, si bunetatiloru dumnedieesci, ea este fundamentulu credintiei si alu sperantiei (nađejdii) nóstre, si al binelui si fericirii omenesci aici si dincolo de mormentu.

Precumca Domnul nostru Isus Christos in adevér a inviat din morti, ni o spune simbolulu credintiei nóstre, cand dícem: „Cred in Isus Christos Fiulu lui Dumnedieu carele s'a restigmit, si s'a ingropat, si a inviat a 3-a dí dupa scripturi.“ Ni o spune ingerulu lui Dumnedieu carele precum la nasceru Domnului a dísu pastoriloru din jurulu Vifleemului: „éta vestescu vóua bucurie mare. cà s'a nascut vóua adî mantuitoriu Christos Domnul;“ deaseminea si cand a inviat Isus din morti, tot ingerulu díse muieriloru cari mersera de diminéti'a cu mirezme la mormentu: „ce cautati pre celu viu cu cei morti, a inviat, nu este aici, éta si locul unde a zacut Domnul.“

Invierea Domnului ni o adevereaza si sant'a scriptura intr'o multime de locuri; ni o spunu si Apostolii Domnului èr mai ales Toma, carele la 8 díle dupa inviere a pipait manile si cost'a Lui, si a vezutu loculu si ranele cuielor: si a vediut locul cuielor si ranele; ni o spun muierile cari au mersu de diminéti'a la mormentu cu mirezme, ni o spune cutremurulu ce s'a facutu in jurulu mormentulu; ba ce e mai multu, invierea Domnului ni o spun si insii dujmanii Lui.

Sciut este că dupa ce s'a restignitu Domnul nostru Isus Christos si s'a ingropat, dujmanii lui, carturarii si fariseii aducendu-si aminte că Isus a dîs inca fiindu viu că va inviá a 3-a dî din morti, mersera la Pilat rugandul, se poruncésca a se pecetlui mormentul si a se pazi cu strejari, că nu cumva viind invetiaceii lui se-lu fure, si se dîca că a inviat; deci Pilat a poruncit a se pecetlui mormentul si a se strejuí prin ostasi. Astfeliu acei dujmani ai Domnului devenira cea mai puternica dovada că Isus a fost pus in grópa, că grop'a s'a pecetluit si s'a strajuit de ostasi, si cumca pre langa tóte pecetile si strajile, dupa 3 dîle Isus nu mai erá in grópa, ci in locul lui se aflá ingerulu Domnului, carele dîse muierilor: „*ce cautati pre cel viu cu cei morti nu este aici, ci a inviat din morti.*“ O furatura nu se póte presupune căci strajarii cari erau pusi chiar se impedece asia ceva, n'ar fi lasat sè se fure: asia dar trebue sa fie adeverat aceea ce ni spune sant'a scriptura, că Isus a inviat din morti cu marire cá unu Dumnedieu.

Vediendu dujmanii Domnului acést'a, nu li-a remas decát se corumpa, si se mituiésca pre strajari cu bani, că se dîca cumca dormindu ei l'ar fi furat invetiaceii Lui; dar cine nu vede aici cea mai mare contradicere, cel mai mare neadever. Daca strajarii au dormit, precum dîcu dujmanii, atunci cum au putut vedea cele ce s'au intemplat? căci omul cand dórme nu póte vedea cele ce se intempla in jurul lui; daca inse strejarii n'au dormit, si ei au vediut candu au furat invetiaceii mortul; atunci cum a putut lasá se se fure, fiind ei pusi chiar cá se impedece furtul?

Din acestea pucine invederéza prea deajunsu contradicerele si neadeverurile in care au cadit contrarii invierii, si cum ei chiar prin acelesi contradicere intarescu invierea Domnului, pre care noi crestinii o credem cu tóta linistea si securitatea, marturisindu ca Domnul nostru Isus Christos, a inviat cu adeverat din morti, facendu-se incepatura celor adormiti, séu cu alte cuvinte: că invierea lui este cea mai puternica garantia (chizasie) si a invierii nóstre dupa mórte

Precumca invierea Domnului e garanti'a invierii nóstre, dovada insusi cuvintele Domnului „*Eu sum invierea si viéti'a, cel ce crede in mine, de va si morí viu va fi,*“ si éراسi „*adever dîcu vóua că va veni ceasul in care toti căti sunt in mormenturi vor audí glasul Fiului lui Dumnedieu, si cari vor audí vor inviá, si vor trece cei ce au facut bine intru invierea vietii, ér cei ce au facut rele — intru a judecatii.*“

Dar afara de acestea si Apostolul dîce: „*fiecarui om e dat odata a morí,*“ El nu ni spune ceva nou, căci acést'a o crede si o vede tot

omulu, ér noi credem ca desí la mórtea nóstra sufletul se desparte de trup, si rentórna la Dumnedieu, că se dee séma de faptele sale, ér trupul se întórce in pamentu de unde s'a luat; totusi acést'a despartire nu va fi vecinica, ci va veni vremea cand sufletul éراسi se va insoci cu trupul de mai nainte, si va renviá precum a renviat Isus Christos incepatoriul invierii nóstre, si precum ni spune si credinti'a nóstra cand dîcem: asteptu invierea mortilor si viéti'a de veci ce va se fie, amin.

Acestu adevér ni-lu mai spune si mintea nóstra, aratandu-ne că in natura nimica nu pere de tot, ci tóte sunt supuse numai unei prefaceri, astfeliu sórele carele apune sér'a, in diminéti'a urmatóre resare in aceeași stralucire; lun'a care cresce si scade, dupa timpu éراسi apare in deplin'a ei lumina. In tot anul se preschimba iérn'a cu primavér'a care redestépta tóta vegetati'a din amortire la viatia nóua, serbandu astfeliu in tot anul si mam'a natura reinvierea sa. Óre tóte acestea si altele asemenea pre cari le ved ochii nostrii, se nu ne convinga că nici mórtea nóstra nu este, si nu póte fi decát o prefacere, o cale spre renascere si renviere vecinica? Precum se desvólta din grăuntiul de gráu semanat in pamentu unu frumos fir de iérba care produce acelasi gráu intr'o forma renoita; tot astfeliu vom renviá si noi odata din mormentu intr'o forma renoita.

Ce invetiaturi mari si frumóse ni dau tóte acestea, iubitor! si cum ni spun ele ca „*Christos s'au sculat din morti facendu-se incepatura celor adormiti,*“ séu cu alte cuvinte: că viati'a nóstra nu se curma la marginea mormentului, ci ea se continua si dupa mórte, adeca: ca si dupa acésta viatia scurta si trecatóre, dupa acésta viatia cu griji si necasuri, mai este si alta viatia lunga si vecinica, buna si fericita; cum ni spun ele ca mórtea nu este perirea nóstra, ci numai stramutarea nóstra din cele trecatóre la cele netrecatóre, din cele rele la cele bune; cum ni spunu ele că viati'a nóstra pamentésca e numai o calatoria pe care o facem pentru a ajunge éراسi acolo de unde am venit, imbuneóra precum esu rîiurile din marile lor, si dupa ce curgu óre care timpu prin alte locuri, se întórce ficarele éراسi la marea din care a iesit; si in fine, cum ni spunu tóte acestea că la rentórcerea nóstra in viati'a cealalta éراسi ne vom vedea cu iubittii nostrii; socii cu sociile lor, parintii cu fiii lor, fratii cu fratii lor, si prietenii cu prietenii lor, si cum vom petrece acolo inpreuna, intru bucuria vecinica.

Inse se nu ne amagim, de asemenea bucurii si fericiri vor avea parte numai ómenii cei buni si placuti lui Dumnedieu cari duc viatia buna,

morala, si religiósá, placuta lui Dumnedieu si ómenilor, adeca: numai cei ce umbla in legea Domnului; éra cei pecatosi, cei calcatori de lege nu vor avea parte decât de osend'a cea vecinica.

Ómenii cei buni si placuti lui Dumnedieu chiar si in lumea acést'a se ved mai bine, mai miluiti si mai binecuventati de Dumnedieu, cei pecatosi si aici in lumea acést'a sunt osenditi de Dumnedieu si de ceialalti ómeni.

Se ved cu adeverat unii si dintre cei pecatosi in stare mai buna, ba si in diregatorii, dar acést'a este numai o abatere de regula pentru scurtu timpu, si o cercare pentru ei, de a se indreptá. Daca se indrépta, atunci e bine si de ei si de famili'a lor, ér daca nu se indrépta, atunci e cu atât mai reu si de ei si de famili'a lor càci urmarea este ruin'a totala. Vin cu adeverat uneori si preste ómenii cei buni cercari grele, si dau inapoi pe un timpu óre-carele, dar apoi avendu ajutoriulu lui Dumnedieu langa ei, se ridica éra si la cea mai frumósá stare, ei si familiile lor din neam in neam.

Deci voi luati acestea la inim'a vósra iubitoru, si mai nainte de tóte intaritive in credintia in Dumnedieu si in unul nascut Fíiul seu Domnul nostru Isus Christos, apoi tienendu tare la legea Domnului, feritive de tot cea ce ar stá in contrariatate cu aceea. Nu perdeti din vedere verb'a betrana dar prea adeverata, cumca in lume nu e nici o fapta fara plata, adeca: cà nici o fapta nu remane neresplatita, anume: fapt'a buna se resplateste cu bine, éra cea rea — cu reu. Cercetati in regula s. biserica mai alesu Dumineca si serbatória, si fiti cu luare aminte la slujb'a dumnedieésca ca se ve insufletiti de evlavie, dar si ca se luati invetiaturi bune si folositorie. Nu lacomiti la cas'a, nici la averea séu bunul altui'a, nu la cinstea nici la fericirea altui'a, ci din contra feritive de tot ceea ce vatemala sufletulu, si ve ajutati unii pre altii, faceti bine unii altor'a, vietuiti cá si cum a-ti avea in tot ceasul a dá séma lui Dumnedieu despre faptele vóstre.

Aveti buna intielegere intre voi, in casele si familiile vóstre, càci acolo e darul lui Dumnedieu, unde e si buna intielegere, aveti buna intielegere si in trebile vóstre comune, ale biserice, scólei si ale comunei, càci numai asia le veti putea inaintá in folosul vostru. Straduiti-ve la lucrul vostru, fiecare dupa chiamarea sa. Ingrigiti de bun'a crescere a filoru vostrii in scóla si invetiatura, dar mai ales in religiositate si moralitate, cari sunt fundamentul norocirii si al fericirii omului; in lucrarile vóstre faceti numai cele ce vi spune sufletulu cà sunt bune si folositoare, placute lui Dumnedieu si ómenilor, cá asia si in viati'a ast'a si in cea de dincolo se ve faceti

vrednici de darurile si bunatatile lui Dumnedieu, si mai ales de invierea vietii cei vecinice.

Dupa cari pofindu-ve tuturor din suflet cá aceste ss. serbatori mari a-le invierii Domnului se le petreceti intru bucuria si multiamire, si se le ajungeti la mai multi ani viitori tot cu mai multa bucuria, si impartasindu-ve binecuventarea nóstra archierésca — am remas.

Arad, la serbatorile Invierii Domnului din anul 1884.

Al Vostru tuturor

de tot binele voitoriu:

Ioanu Metiann, m p.
Episcopulu Aradului.

Christosu a inviétu!

Este serbatóre. Lumin'a a réportatu invingere asupra intunerecului!

1884 ani s'au ingropatu cu ocasiúnea serbatoarei de astadî in noianulu timpuriloru — de cându o nópte négra, o nópte infricosiata: nóptea de mórte a peccatului si urgiei intinsese aripele sale preste Ierusalimulu nemultiamitoriu, — preste pamentulu întregu.

Totu universulu gelea; muntii si ancile s'au despacatu, pamentul se miscase în temeliile sale — cà-ci, Dlu si poruncitoriulu seu jacea in bratiile mormentului gerosu, unde l'a aruncatu ticalosi'a si faradelegile genului omenescu.

Dar nóptea trebuie se dispara, candu sórele resare, candu si-aradica de sub coline fruntea s'a pomósá, revarsandu daru si vietia in jurul seu!

A disparutu nóptea — fara urme; s'a stersu peccatulu; inimicii lui Ddieu — acesti sateliti simbricati ai intunecimei — tremura in nepotinti'a si piticitatea lor, ca frundi'a plopului cà-ci sórele dreptatii a resaritu, si radiele marirei lui au alungatu urgia infricosiata a faradelegiloru, cà-ci; „Christosu a inviétu adî din mórte, cu mórte pre mórte calcandu si celoru din morminte vietia daruindule“.

Acestu imnu de invingere, acést'a cantare plina de bucuria se aude astadî sunandu de pe buzele aloru milióne de ómeni — din o margine a lúmei pana la ceialalta, — cà-ci astadî serbéza spiritulu omenescu renascerea sa; astadî s'a intemeiatu societatea moderna, si edificiuulu ei imposantu este aradicatu pe fundamentulu pazei, iubirei si dreptatii.

„Christosu — invetiatoriulu lúmei — a inviétu“ si cu invetiatur'a sa a vindecatu ranele sufletulu, a intinsu si impartitu sperantia si consolare celoru mahiniti si goniti de sórte.

Multu timpu trecù, prin multe fase si calamitati se strecurá credintia crestinismului, multu se schimbara ómenii si generatiunele — dar adeverulu cumca: „Christosu a inviatu“ este si astadî atât de eclatantu, este si acum atât de próspetu, încátu decumva anim'a omenésca nu ar face marturisire despre elu — petrile aru vorbí, pamentul si universulu întregu ar spune, ar strigá puternicu, cumca: „Christosu a inviétu“.

Déca omenimea — candu portá jugulu amaru a-lu suferintiei si peccatulu, candu erá de totu nefericita nepotandu castigá balsamu pe ran'a animei sale — la audiulu glasului de angeru care vestise:

„Marire intru cei de susu lui Ddieu, si pace pe pamentu între omeni bnavoire“ — a tresaltatu de bucuria, a lucitu in sinu-i radi'a sperantiei de mantuire, — astadi acésta omenime, candu angerulu lui Ddieu se cobóra din ceriuri si rostogolesce pétr'a de pe usia mormentului in care a jacutu mortu Dlu — si canta cu glasu de invingere: „Christosu a inviétu.“ — trebuie se cada in genunchi si se verse lacrimi de bucuria — cá-ci in diu'a de adí este si fú liberata de sub domni'a diavolului.

S'a deschisu mormentulu, si cu invierea lui Christosu lumea primi si schimbà o noua colóre.

Actu este, actu implinitu inaintea lunei intregi, cumea: „Christosu a inviétu“ si serbatóri'a invierii lui lucece, ca unu meteoru, — se aradica ca o columna de focu santu din sirulu celor'alelte díle.

Se pare, cá insasi natur'a simtiesce insemnetatea sublima a dílei acesteia; — ea a desbracatu paliulu rece a-lu somnului de iérna, si s'a infrumsetiatu cu crinis'ori si viorele s'a imbracatu in mantéu'a verde a bucuriei si veseliei; paserile inca canta adí mai cu farmecu; aerulu vibréza mai placutu, — iarrelulu murmura mai cu dulce — si tóte prémarescu, tóte vorbescu, cumea: „Christosu a inviétu“.

Acui sinu nu tresalta de bucuria; cine nu se simtiesce adí mai fericitu, cá de alta data?

Astadi batreni, barbati si tineri, copii si copilite aa uitata salutarile usului comunu si se intimpina unii pre altii cu maretuila adeveru: „Christosu a inviétu“.

Priviti copilasii vostri — pare cá-su cuprinsi de o inspiratiune divina; cum 'su de volosi, ce fericire cerésca reoglinda faci'a loru inocinta, — si voi ce simtiti, cându audití de pe gurii a luru frageda sunetulu cu dulcétia: „Christosu a inviétu“?!

Esplicati bucuri'a, descriati fericirea. esplicati esaltarea straodinara a animei omenesci — esplicati le filosofloru necredintiosi, de unde provinu acestea — decumva nu ceriulu, déca nu D'v. Ddieulu poteriloru le revérta si sedesce in sinulu omenimei si naturei spre aducerea aminte a invierii fiului seu adeveratu?

Cantari de bucuria si inmurrí de invingere se audu astadi sunandu pretotindene in bisericile lunei crestine!

Sufletulu nostru se scalda in radiele ideiloru, cari tiindu la viéti'a de veci!

Idéa imposanta a rescumperarei s'a realizatu astadi, cá-ci: „Christosu a inviétu“, radiele maríei lui au luminata, si nóptea négra a pecatului a trebuitu se dispara de pe orizontulu vietii spirituale a genului omenescu.

Blandéti'a lui transformà selbaticimea animei in nobléti'a si generositate; schimbà caracterulu de coloru tiranu societatií omenesci si a diresa spiritulu universalu pe calea moralului.

Astadi s'au frantu catusile si jugulu pecatului; astadi s'a spintecatu velulu negru a nesciintiei; astadi s'a imbracatu sufletulu omului — si s'a infrumsetiatu cu ornamentulu sacru alu gratiei divine.

Invierea lui Christosu a restituitu pacea si liniscea pe pamentu; invierea lui Christosu a recastigatu animei coron'a de petri scumpe a fericire, ce o pierduse in urm'a pecatului.

Din diu'a, candu lumin'a invinse intunereculu si viéti'a reportà invingere asupra mortii, interesele straine ale sinului omenescu — petrunse de radiele si caldur'a iubirei ceresci, s'au disolvatu si locul

loru lu-ocupa dreptatea si apretierea dignitatií sufletului.

Nu cunoscea nimene scopulu si chiamare sa inaintea de Christosu, nu cunoscea adeverulu, nu scia pretiui moralulu, — dar dupace se deschise mormentulu si Dlu s'a scolaru plinu de marire, geniulu divinitatií sale strabatú spiritulu, invetiandu si latíndu cunoscerea si pretiuirea acestor'a.

Geniulu divinitatií sale vibréza si astadi in anim'a omenésca, o ajuta in lupt'a vietii, o consoléza in nefericirea sortii!

Christosu este invetiatoriulu, care a efeptuitu desvoltarea spre progresu si cultur'a spiritului; ideile si principiile lui nu voru peri in veci — ele cu insufletitu si subjugatu lumea sub egemoni'a iubirei.

Ezapati astadi de adeverulu dílei, se nu încetámu a înaltia la tronulu omnipotintiei sale rugítime, spre a cere ajutoriu in lupt'ele, ce are s. nósra maica biserica a-le intreprinde facia de dusmaríei se, — spre a cere binecuventarea lui preste poporu a dreptcredintiosu, ca se-si pastredie si onoreze religionea, — acestu elenodiu ereditu dela strabunii sei — neclatitu si nemaculatu.

Si bucurandu-ne de serbatórea sublima a invierii de astadi, farmeculu ei se incaldiésca anim'a tuturor'a, cari lupta pe terenulu educatiunei poporului nostru dreptu incredintia, ca toti se nisuiésca spre aceea, cumea cultur'a adeverata, acarei fundametu este: „credinti'a“ si „moralulu“ lui Christos, se aiba din diua in diua dimensiuni totu mai mari in sinulu acestui poporu, — cá ci numai pe acésta cale va ajunge a-si eluptá stim'a si respectulu celor'a-lalte.

Poftindu-ve serbatori fericite ve salutu cu unu „Christosu a inviétu“ fiindu pre deplinu convinsu, cumea binevoitoriulu cetitoriu nu va avé alta idéa de cátu se créda ochiloru si urechiloru si se respunda: „adeveratu cá a inviétu!“

Adeveratu cá a inviétu!!

Conspectu generalu

asupra

Filosofiei in Teologia.

(Continuare si fine.)

Precum a eliberatu reformatiunea credinti'a personala de sub presiunea presbiterismului, asia a eliberatu ea ratiunea de sub presiunea unei invetiaturi singure mentuitoare, de-si a trebuitu multu timpu pana candu s'a aflu adeverat'a referentia extra liber'a speculatiune si de-si a trebuitu combatute nuile conflicte purcese din aceste incidente.

Independente de teologia se desceptà speculatiunea teologica prin Cartesius, carele aflandu firmulu punctu egresivu in propri'a consciintia, precum teologi'a reform. in internulu inimei crestinesci, merse fara vr'o coerintia íntima pe langa desvoltarea teologica. Dualismulu lui Cartesius, pantheismulu lui Spinoza, idealismulu invetiaturei monadice alui Leibnitz, formalismulu logicu a-lui Wolf n'au de locu a-finitati cu sistem'a dogmaticiei, nu mai multu empirismulu unui Bako si Locke; dar acést'a filosofia de si s'a ivitu deja opositii, spre esemplu in cécra lui Cartesius si Voetius, — n'a violatu dogmele celu putienu nemijlocitu, ci a lasatu, precum mai vertosu Locke, prin separare de sfere, spatiu suficientu spre colocarea unei notiuni a revelatiunei. Cu tóte aceste

sistemele filosofice au preparatu in secretu unu sboru potinte si in dezvoltarea teologica; nici un'a dia ele n'a remasu fara influentie si cooperari isolate asupra cugetarei teologice; ele tôte contri'aira cu incetulu spre o lamurire, care trebui se ajunga numai la marititate, spre a deveni cu dogm'a séu in totala referintia inimica, ori teologi'a tôte se reformeie. Din empirism si ca cataplasma din periodulu lui Cromwell cu entusiasmulu seu puritanicu, se desvöltă in secl. XVIII. *deismulu* englesu, carele acusi factu front ostilu fatia de tôte revelatiunile, si impietatea francesă (Rousseau, Voltaire, Encyclopădisti) care se fini cu completulu atheism si ura de religiune.

De candu filosofi'a prin Kant si-a faectu inceputulu spre dezvoltarea ei marétiă, de atunci si teologi'a a petrecutu simpatice tôte fazele acelei'a de dezvoltare. Cea mai profunda influentia a exercitatu Kant asupra Dogmaticiei si Ethiceii, mai putienu dupa partea aceea, prin care de altcum si-castigă meritulu principalu: prin statorire critica a limiteloru cunoscintiei filosofice, — decâtu prin invetiatur'a sa despre ratiune, practica, care conferi si invetiaturiloru crestinesci o nouă basa, de-si in deplina restalmacire a cuprinsului seu in sensulu ethicu, si care moralei crestinesci i-au luatu stricatosulu seu caracteru en-dămonistic

Cu mai putiena influentia a fostu idealismulu lui Fichte si filosofi'a naturala a lui Schelling. Ambii: Fichte cu predilectiunea sa pentru Evangeli'a lui Ioanu, cu deosebire inse Schelling, au proviedutu teologi'a cu materialulu filosoficu, cu anumite invetiaturi dogmatice, precum despre trinitate si incarnatiune. In modu deosebitu in privinti'a acést'a a exercitatu o influentia profunda filosofia lui Hegel; introducându in Teologia proceduri a constructiunei speculative si cugetarei dogmatice conferindu-i categoriile spre o procedura metodica, a provocatu ea fatia de rationalismulu netedu a teoria a crestinismulu abundanta de idei profunde; se despartii inse in două directiuni contra opuse, un'a positiv-dogmatică, care cu categorii hegeliane construédia a priori invetiatur'a bisericeii luterane, si alt'a negativa-disolvândă, precum ea este reprezentata in Strauss si in succesorii lui materialistici.

Prin contactulu intîmu alu filosofiei mai noi, mai vertosu a-lui Hegel — cu Teologi'a, se ivi érasu periculu observatu in Gnosticism: că lini'a limiterala intre cunoscinti'a filosofica si credinti'a religiósă disparu si unu feliu de Gnosticism nou si-croî drumulu in Teologia. — Fatia de acestu periculu teologi'a de a. d. se silesce a separă ambele teritórie: recomandandu Teologiei consciinti'a religiósă ca isvorulu scrutarei sale. — Pre candu filosofi'a are a merge pe calea insemnata de ratiune; precandu cést'a din urma scrutédia lucrurile cum sunt in sine: p.e atunci teologi'a scrutédia lucrurile, cum ele se reflectédia in consciinti'a religiósă. Acést'a diferentia compune fundamentulu esentialu alu Dogmaticiei mai noi: separarea d'odata — éراسi bas'a pentru o unitate mai sublima.

Cu tôte aceste activitatea speculativa a cugetarei si-a eluptatu éراسi un spatiu mai mare, de cum ar permit diferinti'a de mai sus; pana candu teologi'a de multe ori respinge dela sine ori ce influentie filosofice, pe atunci se lasa ea nu arare ori a fi fecundata de acést'a (filosofia).

In biserice'a grecésca viéti'a sciintiei dela Ioanu

Damaschin (730) totu mai multu a apusu. Acést'a prin epocal'a sa scriere mai sus indicat'a a reprezentatu invetiatur'a ortodoxa in 100 de capitle dupa decretalele sínodeloru si invetiaturile vechiu bisericesci. Tractarea sa este in felulu scolasticeii si cu predilectiune pentru invetiaturile speculative despre Ddienu, trinitate si persón'a lui Christosu; de insemnatu mai suntu Oecumenius (pe la 1000), Teophilact († 1107), Eutimiu Zigabenus († 1118), Nicetas Choniates († 1216), Nicolae din Methone, Cyril Lukaris si Petru Mogila, mitropolitulu din Chiev (1642) acărui opu „Marturisirea ortodoxa“ ajunse in intréga biserica la o auctoritate simbolica.

In biserice'a grecésca, care unic'a cu dreptu cumentu se pôte numi ortodoxa, a purcesu ortodoxismulu din stagnatiunea Teologiei grecescei dela secl. VIII. Sciintiei nu-i remâne alta problema, decâtu tractarea scolastica a dogmeloru odata acceptate, si insusirea acestor'a sa se puna membrului bisericeii ca conditiune pentru mentuirea sa.

Scolastic'a este art'a cugetarei, care nu ca filosofi'a romana si greca experimentéza natur'a, filia morală a omului si a statului, ci singura scie cele mai supreme misterii a credintiei, Ddierii si omenirii, unitatea si diferenti'a lor a le representă clar si precisu, — de aceea ea de multe ori s'a datu ca singur'a servitóre supusa pentru justificarea a tôte sacramentele si sanctualele bisericesci.

„Tôte suntu ale vóstre, fiti inse crestini!“

B. B. Herendescianulu
preota ort.

Tipiculu septemanei.

Invetiatura.

Cum se usca S. Agnetiu, care se pestréza pentru cuminecatulu bolnaviloru peste anu.

Marti dupa Pasci la utrenia se imbraca preotulu in tôte ornatele de slajitu, se spéla pe mani, iea cadelniti'a si cadesce santele crucisii, incungirandu prestolulu; apoi intinde antimisulu, pune disculu pe antimisu, agnetiulu celu gatitu — pe discu, deci face inceputulu utreniei dupa obicei.

Preotulu intru acésta vreme iea copi'a si sfarima agnetiulu pe discu cu tóta cuceri'a si paz'a — in bucatiele mici, dupa aceea iea o caramida arsa, curata si o pune de o parte a antimisului si o ólanouă cu jaru de focu intr'ens'a si o pune de partea sa cea drépta pe cornulu prestolului. Deci iea discosulu celu anumitu pentru uscatulu agnetului si-lu pune cu particelile de-asupra ólei cei cu focu — pazindu-le si amestecandu-le cu suliti'a ca se nu ardia, ci asia se se usce, ca nici se se cunósca cumca pe focu aru fi uscate. Era cadu aru observá că disculu s'ar fi prea incalditu, atunci se-lu puna pe pétr'a cea gatita, pana se va stemperá, asia facendu de mai multe-ori pana-ce se va uscă bine.

Nota. — La casu de cumva s'ar arde, atunci la liturgi'a cea d'antâiu se scóte altu agnetiu si se usce pentru tréb'a acést'a.

Duminec'a a 2-a, carea se dèce Antipasca séu Duminec'a St-lui Apostolu Toma.

In Duminec'a acést'a nu se canta nemicu din stichirile invierii, ci tôte ale praznicului din Pentecostariu.

D i v e r s e.

* (Din' „Biserica romana“) Dela fratii nostri de peste Carpati nu ne vinu de cât sciri imbucurátorie in privinti'a bisericeii. Episcopii romani se intrecu in fapte caritabile si placute lui Dumnezeu. Astfeliu episcopulu Metianu din Aradu a luatú iniciativ'a se construésca unu edificiu pentru seminariulu episcopiei. Cunóscemu de multu zelulu si activitateá, ce acestu distinsu prelatu desvólta inca de cându a luatú in mana cârj'a episcopala spre a face sa propasiésca biserica si scól'a din eparchi'a sa. Episcopulu Popasu din Caransebesiu s'a pusú in capulu fruntasiloru romani cari au intrevenitu pre langa guvernulu unghurescu de a le da voie si Romaniloru se infiintieze unu liceu romanescu. Mitropolitulu Vancea din Blaju de multu intretienea cu cheltuiéla sa 200 de studenti sermani, cari urmau la scólele romane din Blaju. Acum inse a radicaú totu cu cheltuiéla sa propria unu edificiu maretiu pentru adapostirea studentiloru fara medilóce. Episcopulu Pavelu din Oradia-mare a daruitu mai deunedí peste 10,000 galbeni pentru intretienerea liceulu romanescu din Beiusiu. Iata fapte adeverate evangelice si conforme cu preceptele, sublime ale Mantuitorulu. Noi fericimu pre fratii nostri de peste Carpati, si i felicitamu pentru cá au norocirea, ca pe scaunele episcopale se se afe nisce prelati asia de distinsi si impodobiti cu inalte virtuti pastorale.

* Siedintia publica. Societatea de lectura a tinerimei dela institutul pedagogico-teologicu greco-orientalu romanescu din Aradu, va tiené Siedintia Publica in 15 Aprilu (27 Apr.) a. c., séra la 7 óre in sala cea mare a institutului.

* Concertu se va dá din partea Chorulu vocalu alu plugariloru din *Belintiu* la 9/20 Apriliu 1884 adou'a di de pasci in sala scólei gr. or. Program'a: 1. W. Humpel: „*Diu'a triumfala.*“ 2. N. P. „*Cu doru*“ 3. Adamu: „*Junimea Parisiana.*“ 4. I. Grozescu: „*Floria lui Petacu,*“ poesie umoristica, declm. de D. Hatiegu. 5. G. Wenthura: „*Hor'a Sinai.*“ 6. G. Bratianu: „*Domnu Tudoru,*“ solo de P. Caprariu. 7. „*In Maiu*“ cu soprano de Dle E. Vuia, L. Caprariu, economa M. Hatiegu si mai multe fetitie. 8. L. Siepetianu: „*Iléna,*“ choru micstu. 9. „*Marsulu armatei romane.*“ Tóte piesele se voru esecutá de chorulu vocalu sub dirigintia Dlui Ioane Stoicanescu plugariu din Silha. Dupa representatiune va urma d'antiu in localit. dlui jude D. Carabasiu, vis-a-vis de scóla.

Convocare.

In sensulu §-lui din statute avemu onóre a convocá adunarea generala ordinaria a asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a poporulu romanu, in Aradu, pe luni 16/28 Aprilie a. c. la 9 óre dimineti'a in sala'a institutului pedagogico-teologicu.

Aradu in 3/15 Aprilie 1884, din siedintia Directiunei „Asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a poporulu romanu“.

Romulu Ciorogariu m. p.
notariu

Iosifu Goldisiu m. p.
dir. primariu.

Conchiamare.

Adunarea generala a Reuniunei invetiatoriloru romani gr. or. din Dieces'a Aradului, prin acést'a se conchiamá pe Joi dupa ss. Pasci [12/24 Aprile, a. c.] in Aradu, cu incepere la 10 óre dimineti'a, in sala'a

institutului pedagogico-teologicu, la care, cu onóre sunt invitati toti invetiatorii din diecesa. — Pentru acést'a adunare am statoritu urmatóri'a:

Programa.

1. Deschiderea.
2. Repórtele.
3. Alegerea comisiuniloru de revisiune.
4. Disertatiuni si alte cestiuni pedagogice didactice.
5. Alegerea oficielorú Reuniunei pe noulu periodu de 3 ani.
6. Propuneri si motiuni diverse.

Aradu, ^{25. Martiu}/_{6. Aprilie} 1884.

Demetriu Romanu m. p.
secretariu.

Ioanu Tuducescu m. p.
secretariu.

Convocare.

Membrii comitetulu pentru eternisarea memoriei lui *Dr. Lazaru Petroviciu*, prin acést'a suntu chiamati a se presentá pe diu'a de 13/25 Apriliu la 9 óre n. m. in Aradu in sala institutului diecesanu.

Ne membri, cari se intereséza de cauza, — cu bucuria vor fi primiti. Aradu, la 5 Apriliu 1884 st. v.

Ioanu Vidu m. p. presidinte.

Publicare.

Pe bas'a sentintii aprobate de Ven. Consistoriu diecesanu din Caransebesiu, sa publica conform §. 424 din reg. proceduri jud. in cause matrimoniale, precum: casatori'a actorei *Stana Ioaniciu* nasc. *Grosavescu* din Teregova incheiata la 2 Febr 1864 cu sociulu ei *Petru Ioaniciu* din Armenisiu, din motivulu parasilirii actorei cu necredintia, este desfiintata.

Deci cine scie positi'a, esistinti'a si ubicatiunea pribegitului, se arate pana in 45 de zile acestui foru biser. cáci dupa aceea sentinti'a intra in valóre de dreptu, si actorei i este concesu a pasí la alta casatoria mai fericita.

Caransebesiu in 24 Mart. 1884.

Andreeviciu, m. p.

protopresh. presied. alu Sc. prot.

Publicatiune.

Pe bas'a sentintiei aprobate de Ven. Consist. din Caransebesiu se publica conform §. 124 din reg. procedurii jud. in cause matrim. precum-cá: *Moise Vrajitoriu* din Caransebesiu ca actoru este totalminte despartitu de soti'a lui pribegita de 12 ani *Elena* nascuta *Dregodan* din Sibiu. Deci in intielesulu §. 123 este ori si cine indreptatitu a aratá forulu acestui'a bis. esistinti'a si ubicatiunea partii absente pana in 45 de zile, cáci dupa espirarea acestui terminu, sentinti'a va intrá in putere de dreptu.

Caransebesiu in 21 Martie 1884.

Andreeviciu, m. p.

presied. alu Scaunulu protopresh.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a comunala gr. or. din *Bersasca*, se escrie concursu pana la 15 Maiu 1884 st. n.

1. Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu urmatórele: a) 300 fl. v. a. salariulu anualu,

b) 4 orgii de lemne de arsu si c) Cuartiru coresponditoriu cu gradina de legumi.

II. Concurrentii au se documenteze 1, etatea si religiunea, 2, absolvarea preparandiei, 3, calificatiunea de invetiatoriu 4, calificatiunea limbei magiare si 5, activitatea postului de servitiu de pana acuma.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au de a-si substerne petitiunea instruate conform legiloru din vigóre si provideute cu timbrulu necesariu pe calea reprezentatiuni administrative comitatense (comitats-Verwaltungs-Auschos) Crasso Severinu din Lugosiu. Inaltulu ministeriu reg. ung. de culta si instructiune — mai amenatu pana la terminulu susmentionatu.

Petitiunile amenate nu se voru primi. — In fine se face si acea observatiune, cá denumitulu invetiatoriu, pe langa propunerea invetiamentulu scolariu totodata se indatoréza, a impliní cu strictétia si servitiulu de cantoru la S. Biserica si iumorméntári.

Bersaska in 5 Aprilie (24 Martiu 1884).

Curatoriulu scolariu.

In urmarea publicarei concursuluu dto. 1 Martie a. c. al doile recurrent nepresentanduse in biserica de asi areta desteritatea sa sciintifica: pentru ocuparea acestui postu de parochu rom. vacante din opidulu *Biserica-alba*, „Comitatulu“ Temesiu, diecesa Caransebesiulu, Protopresbiteratulu Bisericeii-albe: se escrie de nou concursu cu terminu de siase septemani, adeca *pana 6/18 Maiu a. c.* in care diua va fi si alegerea.

Venitele stolari sunt:

a) Stola usuata pentru functiunile seversite la credinciosii nostri 100 fl. v. r. b) Pertru birulu parochialu 263 fl. 69 cr. v. a. c) Remuneratiuni pentru functiunile finite la scólele: gimnasiale, normale si spitalulu din locu ces. reg. variabil circa 100 fl. si d) in fine Sesiunea parochiala carea consta din 34. jugere de pamentu aratoriu.

Doritorii de a ocupa acestu postu de parochu rom. carele este de clasa a II-a se aiba o calificatiune de atare parochia si suntu avisati de asi substerne recursele lor bine instruate prescrijeloru stat. org. bis. si a regulamentulu pentru parochii la adresa Comitetalu parochialu, Pré On. Domnu Iosif Popovicu protopresbiteru tractualu in Jam, celu multu pana cu finea Aprilie a. c. st. v. ea-ci cele mai tardie nu se voru considerá.

In fine recurrentii sunt poffiti in vre-o Dumíneca séu vre-o serbatóre a se presenta in s. biserica pentru de asi areta desteritatea lor in cantu si oratoria.

Biserica-alba 25 Martiu 1884 v.

Comitetulu parochialu rom.

In contielegere cu Pré On. D. Iosif Popovicu m. p. protop.

Conformu ordinatiunei Venerabilulu Consistoriu diecesanu alu Caransebesiulu din 2 Martie a. c. Nr. 95 B. se escrie concursu pentru indeplinirea postulu de parochu in parochia *Binisiu*, protopresbiteratulu Oravitiei, devenitu vacantu in urm'a resignatiunei neputinciosulu preotu Vichentie Andreescu cu terminu de concurrenare pana inclusive *3/15 Maiu a. c.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

a) O sessiune completa pamentu aratoriu, 3/4 jugeru platiu parochialu intravelanu.

b) Birulu parochialu si stol'a usuata dela 184 case.

Alesulu este deobligatu si indatoratu a da jumatate din venitele aratate preotulu resignatu Vichentie Andreescu pana cand acest'a va fi in viétia.

Doritorii de a concuré la acestu postu au asi tremite suplicele de concursu instruate conformu statutulu organiecu si regulamentulu pentru parochii si adresate comitetulu parochialu, Pré On. Domnu Protopresbiteru Andreiu Ghidiu pana la terminulu susu indicatu.

Binisiu in 25 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Andreiu Ghidiu, m. p. protopopu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu in comun'a *Surdaculu-mare*, Protopresbiteratulu Oravitiei diecesa gr. or. a Caransebesiulu se escrie concursu cu terminulu de concurrenare pana inclusive *31 Maiu a. c.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

a) Salariulu in bani gata 222 fl. 50 cr. din care este a se încaldi si scól'a; cuartiru naturalu.

b) 30 masuri grâu si 30 masuri cucuruzu.

Doritorii de a ocupá acestu postu poffiti ca suplicele de concursu instruate conformu prescrijeloru statutulu org. si adresate comitetulu parochialu se le trimita Pré On. Dnu Protopresbiteru Andreiu Ghidiu in Oravitia pana la terminulu susaratatu.

Surdaculu-mare in 20 Martie 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Andreiu Ghidiu m. p. protopopu.

NB. Comun'a va fi indatorata conformu hotarijeloru Venerabilulu Consistoriu diecesanu a solvi banii pentru scripturistica si conferintiele invetiatoresci.

Andreiu Ghidiu m. p. protopopu

In urmarea Ordinat. Venerat. Consist. din Caransebesiu dto 1/13 Martie 1884 Nr. 39 S. se escrie Concursu, pentru intregirea postulu invetiatorescu din Comun'a *Gaiulu-micu*, ppresbiteratulu Ciacovei cottulu Temisiulu cu terminu de alegere pana in *29. Aprile a. c. st. v.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

1) in bani gata 100 fl. 2) grau 20 meti si 16 meti cucurudiu. 3) Pentru scripturistica si fóia scolaru 7 fl. 4) Pentru conferintia 5 fl. 5) 3 stângeni de paie 6) 4. jugere pamentu aretoriu. 7) 1/2 jugere de gradina. 8) Dela fiecare inmormentare la care va fi poffitu 20 cr. 9) Cortelu liberu de astadata cu 1 chilia inse in scurta cu 2 chilii si bucataria. Petitiile instruate in intielesulu stat. org. bis. adresate Comitetalu parochialu din Gaiulu-micu sa se trimita oficiulu protopresbiteralu ort. romanu in Ciacova pana la *25 prile a. c. st. v.*

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Paulu Miulescu m. p. protopresbiteru si ases. consist.

Pentru renovarea bisericii gr. or. din *Maderatu*, Cottu Aradu prin acest'a se deschide concursu de licitatiune miauenda cu terminu pre *14/26 Aprile a. c.* deminétia lo 10 óre.

Doritorii de a intreprinde acestu lucru suntu poffiti a depune 10% ca vadiu dupa sum'a cuprinsa in preliminarulu de spese 5355 fl. 55 cr si a se presentá la terminulu defiptu in persóna pentru de a luá parte la licitatiunea miuenda.

Planulu, preliminarulu de spese impreuna cu conditiunile se potu vedé la subscrisulu presiedinte alu comitetulu parochialu.

Maderatu la 29 Martie 1884.

Ioanu Morariu m. p. preotu si pres. com. par.

Pe bas'a dispusetiunei consistoriale dto 15 Dec. 1883 Nr. 3348, se escrie concursu pentru deplinirea postului invetiatorescu la scól'a gr. or. de fete din *Temisór'a*, in suburbiulu Fabricu, pe langa urmatórele emoluminte anuali: 1) salariulu 320 fl. 2) cotelu liberu in edificiulu scólei, 3) 10 fl. pausialu descrisu, si 12 metrii de lemne din cari se va incaldí scól'a, si daca alés'a invetiatorésa va aratá sporiu bunu, atunci dupa impregiurari i se maresce salariulu totu 50 fl. pana la sum'a extrema de 500 fl.

Recurrentii pentru acestu postu au se-si subterna recursele sale adresate comitetului parochialu — la inspectorulu de scóle concerninte Iosifu Gradinariu in Seciani p. u. Vinga pana in 21 Apriliu a. c. st. v. Diu'a alegerei se destina pe 6 Maiu a. c. st. v.

Dela recurente se recere: 1) atestatu cumca suntu nascute romane gr. or. 2) atestatu despre conduit'a de pana acuma, 3) testimoniu despre absolvarea preparandiei confesiunale romane, 4) testimoniu despre depunerea esamenului de calificatiune si a limbei magiare, ér déca au fostu deja invetiatorésa — si despre sporiulu reportatu la statiunea unde au functionatu, dintre care cele ce pe langa limb'a mai-cei si cea magiara voru mai vorbí bine si limb'a germana si vor scí propune si lucrulu de mana femeescu, vor fi preferite, avendu despre acést'a a aretá pana la alegere probe inaintea acestui comitetu parochialu.

Temisór'a in 12 Martiu 1884 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosifu Grádinariu**, inspect. scol.

Se escrie pe vacant'a statiune invetiatorésca rom. gr. or. dela scól'a nóua din *Seleusia-Cighirelu*, cu terminulu de alegere pe 22 Aprilie st. v. (Duminec'a 3-a a Mironositoru) 1884.

Emolumintele sunt:

1. In bani gata 250 fl. v. a. adeca dóue sute cincidieci florini v. a.

2. Unu patrariu pamentu; trei lantie aratoriu, éra unulu fenatiu.

3. Cuartiru cu gradina si cânepisce.

4. Pe langa carausis, diurna din cassad'a stei biserici la tóte conferintiele si intrunirile invetiatoresci.

5. Dela immormentari mari 60 cr. dela cele cu liturgia 1 fl. dela immormentári mici 40 cr. dela cei miseri nimicu.

6. Pentru incaldítulu scólei si invetiatoriului 8° (optu) orgii de lemne.

Dela recurinti se recere:

a) Se fie preparandi absoluti cu testimoniu de calificatiune, precum si din limb'a magiara.

b) cei ce se pricepu la note voru fi prefriti.

c) Dela acei individi cari au fostu deja in functiune se recere atestatu de moralitate dela oficiulu parochialu, vidinatu de inspectorele concerninte si se-si trimita recursele loru dlui Inspectoru cercualu de scóle Florianu Montia in Sicula per Borosineu, apoi in vreo Dumineca ori serbatóre a se presentá in biserica, pentru a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Seleusiu-Cighirelu la 11 Martiu st. v. 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ftóriann Montia** m. p. insp. cer.

Conformu decisului Consistorialu Dto 21 Decembre 1883 Nr. 846. B. se escrie prin acést'a concursu pentru deplinirea postului de capelanu pre langa nepotinciosulu parochu Georgiu Tatu cu din parochi'a de clas'a II in comun'a bisericesca *Iablanitia* protopresbiteratulu Mehadiiei, dieces'a Caransebesiului, cu terminu de alegere pre 29 Aprilie 1884.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

A. treia parte

a) Din sesiunea parochiala de 64 jugere.

b) Din salariulu anualu de 100 fl. v. a.

c) Din tóte celelalte venituri parochiale.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a tramite recursele loru instruite in intielesulu § 13 din statutulu nostru organicu bisericescu, comitetului parochialu gr. or. din Iablonitia, la adres'a P. O. D. Protopresbiteru districtualu pana la terminulu sus aratatu.

Iablanitia in 18 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In intielegere cu mine: **Mihailu Popovicin** m. p. protop.

In urmarea decisului Ven. Consistoriu Oradanu de dato 27 Februaru Nr. 172 B. a. c. pentru deplinirea definitiva a parochiei de a III-a clasa *Seucani*, ce se afla in protopresbiteratulu nou arondatu alu Beinsului, se escrie concursu pe langa emolumintele urmatórie:

1.] Din cas'a parochiala cu 3 chilii, intravilanulu si estravilanulu 12 holde cumperatu pentru intregirea beneficieloru parochiale, unu venitu de 200 fl.

2.] Din pamentulu vechiu parochialu 12 holde — unu venitu de 150 fl.

3.] Din 20 dile de plugu — unu venitu de 20 fl.

4.] Din 80 dile cu man'a — unu venitu 16 fl.

5.] Din immormentari mari si mici 40 fl.

6.] Din cununii, masluri, festanii si alte accidentie unu venitu 22 fl. sum'a 448 fl.

Doritori de a ocupá acésta parochia — suntu avisati a-si substerne recurserile instruate conformu dispusetiuniloru stat. org. la adres'a Comitetului parochialu — subscrisului Protopresbiteru pana 29 Aprilie v. a. c. cându se va tiené si alegerea.

Datu in Siedinti'a Comitetului paroch. tienuta Seucani la 16. Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Elia Moga** m. p. protopresbiteru

In conformitate cu decisulu Venerabilului Consistoriu diecesanu alu Caransebesiului din 2 Martiu a. c. Nr. 57 B. se escrie concursu pentru ocuparea postului de capelanu in parochi'a de clas'a III din comun'a *Chernecea*, protopresbiteratulu gr. or. rom. al Oravitii, cu terminu de concurare pana inclusive 22 Aprilie a. c. st. vechiu, in care di va fi si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu:

b). O sesiune parochiala completa.

b) Dela 70 familii cate 1 fl. v. a. ca venitu stolaru; la acést'a sunt a se mai computá si venitule accidentale.

Doritorii de a concurá la acest postu au a-si tramite suplicele de concurs, instruate conform statutulu organicu si adresate comitetului parochialu, P. O. D. Andreiu Ghidiu protopresbiteru in Oravicza pana la terminulu sus indicatu.

Chernecea, in 18/30 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Andreiu Ghidiu** m. p. protopopu